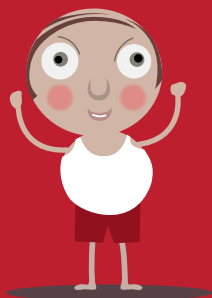

Padesátka očima Radkina Honzáka

Podle profesora Vondráčka je padesátka věk, kdy v plném mládí se člověk dožívá úctyhodného stáří, neboť za časů Jaroslava Vrchlického byli padesátníci oslovovaní titulem „velebný kmet“. Starozákonní Abrahám odešel ve své padesátce z města Ur Kasdim do Cháranu. Proto jsou padesátiny označovány jako abrahámoviny, přestože ani zde neposeděl a ve svých pětasedmdesáti se vydal do země Kanaan.

Padesátka – čas zebry

Konečně a definitivně jsem přestala růst do krásy. To je jediná jistota, kterou mi padesátka přinesla. Fakt díky!

Je to tak, i když do očí mi to ještě nikdo nevetl. Tedy kromě té mrchy zrcadla. A manžela, který si občas nasadí brejle na čtení, dlouze se na mě zadívá a překvapeně pronese: „Aha, tak takhle ty teď vypadáš!“

Přičítám to tomu, že jsem nezačala růst do šířky. Takže za mě asi takhle: Pečte na vrásky. Nechte si klidně zvednout oční víčka, ale hlavně se moc necpěte a hodně chodte. To zatím stačí, fakt.

V případě nouze pak doporučuju trochu rtěnky, trochu šáňa a pár opravdových kámošek. Protože jestli něco dokáže zařídit holkám v tomhle věku „mládí, neprchej“, jsou to kamarádky. Ne „nítě v xichtě“ nebo dokonce obličej vytažený a zapošíť až někam za uši. A díky tomu, že kamarádky mám, některé už od základky, mám docela i přehled, co holky v padesáti řeší.

V první řadě jsou to především zásadní věci, jako kdy se uvidíme příště. Potom hned to, jestli půjdeme na večeři nebo spíš jen do divadla a pak na šáňo, protože jedna z nás právě hubne, takže samozřejmě nevečeří. Ovšem: „Skleničku bych výjimečně do té diety zařadit mohla, co myslíte, holky,“ píše zoufale v naší viberové konverzaci. Jasně, mohla, potvrzují dvě z nás. Jsou to lékařky a doktor má vždycky pravdu. Samozřejmě to dáme bez večeře, je nám přeci padesát a v tomhle věku se jí nejpozději v pět, ujišťujeme se navzájem o blbosti, kterou jsme si přečetly v nějakém zrale holčičím časáku,

**„NO TAK NÁM NĚCO
PŘINESTE. JASNĚ ŽE
S PEČIVEM.“**

když jsme čekaly, až nám chytne melír. Takže divadlo, šáňo a... „No tak nám něco přineste. Jasně že s pečivem,“ hlásí po první láhvi ta na dietě. Já je miluju! A teď vážně.

Kamarádky si stěžují, že se jim v tomhle věku udržuje postava čím dál tím hůř. Protože padesátka je „čas zebry“, hormony si balí kufr a metabolismus už jede po ucpané D1. Tak to zajíme, ne? Ne! Padesátka je ideální doba přestat nakupovat a jíst nesmysly. Výmluvy neprojdou. Tu Nutelu už většina z nás prokazatelně nemá doma komu sežrat.

Kamarádky si naopak nestěžují, poprvé od gymplu, na chlapy. Do výběru partnerů jim konečně přestala kecat příroda. A sex je fakt už jen pro zábavu. Žádná antikoncepce, děs z otěhotnění, děs z neotěhotnění, děti visící na klíce od ložnice, něco je jinak, letos mě bolí hlava... Takže holky v padesáti už v posteli hlava konečně nebolí.

Některé kamarádky si kolem padesátky přestaly barvit vlasy a začaly v sobě hledat vnitřní ženu.

Jiné konečně vyskočily na stůl a začaly tancovat. Některé mají vnoučata a jiné šestileté děti. Padesátka je očividně věk neomezených možností. Hlavní je si dobře vybrat. Lesana, barbína, divoženka, dáma s psíčkem, skvělá babi, vycukaná matka... Hlavně ale ne tetka! S tetkama se nekamarádíme. Tetky koukají na blbý seriály, čtou hloupé časáky na levném papíře, rostou nezadržitelně do šířky, v jednom kuse mrmlají a pomlouvají lesany, barbíny a divoženky... vlastně všechny, které nejsou tetky.

A protože my tetky nejsme, s holkama jsme si k padesátinám nadělily dovolenou ve stylu Birdiiny matky "že byste nikdá nehádali, kolik mi je!" z Vejce a já od Betty McDonadové. Původně jsme chtěly číst, spát, jíst a relaxovat, jak se na dámy v našem věku sluší. Jenže se v nás probudily ty holky, co kdysi skákaly gumu u kostela ve Vojtěšské. Takže jsme bojovaly o jídlo a krabicák s opicemi, s vlnami se rvaly o plavky a ve školních záchvatech smíchu křepčily výrazové tance po liduprázdných plázcích. Kdo se smíchy nepočural, byl královnou dne. Schválně, zkuste to vydržet, když vám kamarádka

suše sdělí, že to, co právě viděla při převlékání pod plavkami, vypadá, holky, fakt už jako bobřík odvahy.

YOU ARE SO LUCKY, volali na nás místní, když jsme se smíchy nemohly zvednout z písku. A to je pravda. Je to štěstí! Protože vůbec není samozřejmost mít v padesáti báječné rodiče, zdravé děti, veselé ségry, prvního muže, třetího psa a chytré a inspirativní přátele.

Já si myslím, že zebra je dokonalé zvíře. To, že má na sobě namalovaný přechod, jí na kráse nijak neubírá.

Nebo to vidíte jinak?

>> **Barbara Trojanová**
PR manažerka